

powiatu gnieźnieńskiego

ychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosh. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel 12 gr.

Nr. 50.

GNIEZNO, dnia 25-go lipca 1934 r.

Rok 83.

Nowakówna Zofja córka Antoniego i Anieli lat 21 mieszkanka os. Zanki gm. Swisłocz, powiatu wotowskiego oraz Wilibald Grzywoc urodz. 17. IV. 1913 r. syn Wilhelma i Franciszki mieszkające Wielkich Hajduk włączają się po kraju i wyduszają pod różnymi pozorami zasilki wzgl. leczenia.

Podając powyższe do wiadomości zaznaczam, że podobno gminy udzielonych wsparć zwracać nie będą.

Gniezno, dnia 17 lipca 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
w z.

(—) Szczepański, referendarz.

W sprawie pomocy leczniczej dla pracowników rolnych zarządza:

1) by wszyscy pracownicy rolni posiadali legitymacje z odpowiednimi informacjami.
2) by wszyscy pracodawcy umówili lekarzy, położne i apteki.

Pracodawców nie stosujących się do powyższego pociągnę do odpowiedzialności karnej w myśl obowiązujących przepisów.

Gniezno, dnia 20 lipca 1934 r.

Za Starostę Powiatowego:
(Dr. Musiel)
lekarz powiatowy.

Nr. Z. 24/20/34 — III.

II Zjazd Polaków z Zagranicy

W pierwszych dniach od 5 do 13 sierpnia b. r.

By zdać sobie sprawę, czem jest dla naszego kraju i społeczeństwa wielka rzesza Polaków Zagranicą, wystarczyć spojrzeć na cyfry. Polonia zagranicą obejmuje 8 milionów Polaków, podczas gdy ogólna liczba ludności wynosi w Norwegii 3 miliony, w Danii 3,5, w Finlandji 4, w Bułgarii, Portugalji i Szwecji po 6 milionów. W olbrzymiej tej masie naszych Rodaków, zamieszkanych w 30 różnych krajach całego świata, ukryte są potencjalnie wielkie siły moralne i gospodarcze. Zadaniem II Zjazdu (pierwszy odbył się w r. 1929 z okazji Piłkowi w Poznaniu) jest właśnie skontrolować prace organizacyjne, prowadzone w ciągu ostatnich pięciu lat, i rozpocząć nowy etap pracy przed powołanie do życia Światowego Związku Polaków.

Protoktorat II Zjazdu raczyli objąć: P.P. Prezydent Rzplitej, Marszałek Józef Piłsudski oraz Prymas ks. kard. dr. August Hlond, zaś do Komitetu Honorowego weszli: Prezes Rady Ministrów, Marszałkowie Sejmu i Senatu, Ministrowie, Prezesi Akademii Umiejętności i Akademii Literatry oraz prezydenci Warszawy, Lwowa, Wilna, Krakowa, Poznania i Katowic.

W Zjeździe weźmie udział 171 delegatów krajów emigracyjnych i przygranicznych. Program Zjazdu w ogólnych zarysach jest następujący:

od 5 do 9 sierpnia obrady w Warszawie, 10 sierpnia w Krakowie na Wawelu proczysta inauguracja

Światowego Związku Polaków, 11 sierpnia w Katowicach uroczysty odezł w Sejmie Śląskim i zwiedzanie zakładów na Górnym Śląsku, 12 sierpnia pobyt w Gdyni (akademia morską, rewja floty wojennej i hydroplanów), 13 sierpnia zakończenie Zjazdu w Toruniu.

Jednocześnie z obradami Zjazdu odbędzie się szereg imprez, które łącząc się w jedną całość ze Zjazdem, złożą się na wielkie święto Polonji Zagranicznej, obchodzone razem ze społeczeństwem Starego Kraju. Tu wymienić należy Igrzyska Sportowe Polonji Zagranicznej, Zlot Młodzieży Polskiej z zagranicy, konferencja prasy polskiej zagranicą, konferencja kobiet, nauczycieli, śpiewacza i wreszcie wystawa w Warszawie p. n. „Polska i Polacy w Świecie”.

Rada Organizacyjna Polaków Zagranicą przewidyje, że z powodu Zjazdu przybędzie do kraju cały szereg wycieczek w ogólnej liczbie 8 do 10 tysięcy osób. Sam Zlot Młodzieży obliczany jest na 3000 osób. Wycieczki te rozjadą się następnie po kraju według następujących szlaków:

— po zakończeniu Zjazdu w Toruniu wycieczki reprezentacyjne: a) do Gniezna i Jeziora Gopła, b) do Wilna i Puszczy Białowieskiej, c) do Lwowa i Zaleszyk;

— specjalna wycieczka dziennikarska, którą goście zagraniczni odbędą po Polsce w towarzystwie swych współkolegów krajowych, przyczem przewiduje się, że na Zjazd ma przybyć przeszło 30 dziennikarzy polskich, w tem 10 wybitnych prasowców ze Stanów Zjednoczonych A. P.

Zadaniem II Zjazdu jest netylko praca organizacyjna na rzecz Polonji Zagranicznej, lecz także i uświadomienie społeczeństwa macierzystego. W tym celu odbędzie się w dn. 5 sierpnia w całym kraju, w najodleglejszych jego zakątkach, Dzień Polaka z Zagranicy, zorganizowany wspólnym wysiłkiem Ligi Morskiej i Kolonjalnej oraz Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy. Dążeniem Rady Organiz. jest, aby całe społeczeństwo zrozumiało doniosłość posiadania 8-milionowego przedstawicielstwa naszego narodu we wszystkich częściach świata spełniającego odpowiedzialną rolę propagatorów i krzewicieli kultury polskiej, nauki, myśli, wreszcie pośredniczącego w kontaktach gospodarczych z Polską.

Niechże więc każdy kto będzie miał jakąkolwiek łączność z naszymi nadzwyczajnymi drogiemi gośćmi i braćmi z zagranicy, stara się najusilniej uprzyjemnić im pobyt w kraju macierzystym.

— 0 —

Na pomoc powodzianom

Niechaj niktogo nie zabraknie wśród ofiarodawców

Biurowo ogólnopolskiego Komitetu pomocy ofiarom powodzi, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 46-48, tel. 555-00.

Ofiary wpłacać należy do P. K. O. na konto ogólnopolskiego komitetu pomocy ofiarom powodzi w Warszawie nr. 2.200, lub na konto komitetu wojewódzkiego w Poznaniu nr. 215.500.

Obradujący w dniu 17 lipca w Warszawie, na dorocznym Konwencie Związek Polskich Kawalerów Maltańskich, na wieść o katastrofie powodzi w Małopolsce, uchwalił wyasygnować ze swych funduszy na pomoc dla powodzian sumę 5.000 złotych, którą przekazał na ręce ks. arcybiskupa Sapiehy w Krakowie.

Zarząd Gł. Ligi Morskiej i Kolonjalnej wyasygnował 3 tys. zł. na rzecz powodzian.

Jednocześnie zarząd główny L. M. K. zwrócił się z apelem do wszystkich oddziałów, obwodów i okręgów oraz członków L. M. i K., by przysłali z pomocą materialną, jak również moralną ofiarom żywiołu.

— 0 —

Jak opłacać składki na ubezpieczenie od wypadków w rolnictwie.

Wejście w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z 28 marca 1933, tak zwanej ustawy scaleniowej, wywołało poważne zmiany w zakresie ubezpieczeń społecznych. Po wyłączeniu z dniem 1 listopada 1933 r. z byłych Kas Chorych i przerzuceniu całkowicie na pracodawcę rolnego ubezpieczenia na wypadek choroby, ustawa scaleniowa w zakresie ubezpieczenia emerytalnego robotników rolnych, obowiązującego tylko w województwach poznańskim i pomorskim, pozostawiła chwilowo w mocy dawne przepisy niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej. Inaczej jednakże stało się z ubezpieczeniem od wypadków i chorób zawodowych. W artykule 6 punkt 3 ustawa scaleniowa wszystkich pracodawców rolnych podciągnęła pod obowiązek ubezpieczenia od wypadków i chorób zawodowych. W systematycznym podziale zakładów pracy na grupy i rodzaje z przydziałem do kategorii niebezpieczeństwa, (ogłoszonym jako załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z 30. 12. 1933 o wysokości składek za ubezpieczenie od wypadków) przewidziano również kategorie i klasy niebezpieczeństwa dla gospodarstw rolnych, leśnych, ogrodniczych etc., przy czym przewidywano naprzykład dla gospodarstw rolnych w wysokości aż 1,16 procent od wypłacanych zarobków. Składka ta jednakże niezupełnie była zgodną z intencją ustawodawcy, który w art. 21 punkt 6 wyraźnie zapowiedział zryczałtowanie składki. Zgodnie z duchem tych przepisów poszło wobec tego rozporządzenie Min. Opieki Społecznej z 28. 12. 1933 (o sposobie zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń społecznych, uiszczaniu składek i kontroli czynności pracodawców), które wyraźnie zastrzegło, że przepisy tegoż rozporządzenia w stosunku do pracowników rolnych mają zastosowanie wyłącznie tylko do rolnych pracowników umysłowych i tylko w zakresie ubezpieczenia emerytalnego i na wypadek braku pracy.

W ten sposób nastąpił z dniem 1 stycznia 1934 r. taki stan, że z jednej strony wyraźnie ustawowo stwierdzono podleganie wszystkich pracowników rolnych, leśnych i ogrodniczych ubezpieczeniu od wypadków z jednoczesnym nadaniem im pełnych praw do świadczeń z tegoż ubezpieczenia, z drugiej strony jednakże pozostawiono w zawieszaniu wysokość składki, sposób jej regulowania i sposób zgłaszania pracowników.

W ostatnim czasie jednakże stan ten wreszcie został uregulowany przez rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 14 czerwca 1934 (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 496 z 30 czerwca 1934).

Rozporządzenie to ustaliło dla gospodarstw rolnych, leśnych i ogrodniczych województw poznań-

skiego i pomorskiego składkę zryczałtowaną na rzecz ubezpieczenia od wypadków i chorób zawodowych wysokości 72½ grosza półrocznie od każdej marki zasadniczego podatku gruntowego.

Składki za ubezpieczenie od wypadków w rolnictwie są płatne — w terytorjalnie odpowiednich Ubezpieczalniach Społecznych półrocznie z dołu i do terminach do 20 stycznia i 20 lipca każdego roku. Podkreślić należy, że obowiązek terminowej opłaty składek jest niezależny od ustalenia ich wysokości przez Ubezpieczalnie Społeczne, od ich wezwania prawnego lub prawomocności wydanych przez nie rozczeń.

Kto zatem nie opłacił składek w wyżej podany terminach, będzie musiał uiścić odsetki za zwłokę wysokości 10 procent za każdy rozpoczęty miesiąc.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z czerwca 1934 r. przewiduje również formę zgłoszenia gospodarstw rolnych, leśnych, ogrodniczych etc. terytorjalnie odpowiednich Ubezpieczalni Społecznych. Do zgłoszenia tych zobowiązani są właściciele względnie użytkownicy gospodarstw w terminie 15-dniowym od chwili wejścia w życie wyżej cytowanego rozporządzenia (od 30. 6. 1934) względnie w terminie 15-dniowym od rozpoczęcia prowadzenia gospodarstwa to na specjalnych formularzach dostarczanych przez odpowiednie Ubezpieczalnie Społeczne, przy czym zgłoszenia dokonywane są zbiorowo dla wszystkich pracowników łącznie, bez jakiegokolwiek dalszego obowiązku indywidualnego zgłaszania pracowników.

Ważnym jednakże jest fakt, że zryczałtowane składkanie obejmuje zakładów ubocznych w rolnictwie jak gorzelnie, tartaki, młeczarnie, platkarnie itp. wraz z ich pracownikami, które należy oddzielnie zgłaszać (jednakże bez indywidualnego zgłaszania pracowników) tylko z podaniem ogólnych wypłaconych zarobków, od których składkę się również opłacać półrocznych ratach z dołu, a więc w terminach poprzednio już podanych, w wysokości procentowej stalonej w tabeli przedsiębiorstw w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 7 z 1934 r. dla odnośnych przedsiębiorstw. Podobnie przedstawia się sprawa w gospodarstwach leśnych, gdzie ścinanie i obróbka drzewa, chociaż prowadzone przez właściciela lasu, również osobno mu zgłoszeniu i osobnej składce podlega.

Ważną pozatem dla województw poznańskiego i pomorskiego jest jeszcze kwestja ubezpieczenia od wypadków i chorób zawodowych w gospodarstwach rolnych poniżej 30 ha. Kwestję tę reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z 27 grudnia 1933 ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 102 poz. 793).

W myśl tego rozporządzenia wszyscy właściciele, dzierżawcy i użytkownicy gospodarstw rolnych o obszarze poniżej 30 ha, o ile osobiście pracują na swych gospodarstwach, podlegają wraz z swymi pracującymi w tymże gospodarstwie rolnym, członkami rodziny i pracownikami najemnymi ubezpieczeniu od wypadków i chorób zawodowych. Składka od tych gospodarstw również zryczałtowana wynosi jak w ogólnym rolnictwie 1,45 zł. rocznie od każdej marki zasadniczego podatku gruntowego i jest płatna co roku z dołu w ciągu 4 tygodni od wyłożenia wykazów w miarę składek przez urzędy gminne, które składki inkasują dla poszczególnych Ubezpieczalni Społecznych. Na drobnych producentach rolnych ciąży też samo jak na wszystkich właścicielach gospodarstw rolnych, leśnych i ogrodniczych obowiązek zgłaszania swego gospodarstwa rolnego do ubezpieczenia od wypadków na specjalnych formularzach w terytorjalnie odpowiedniej Ubezpieczalni Społecznej w terminie 15 lipca br. względnie w dwóch tygodniach od chwili rozpoczęcia prowadzenia gospodarstwa rolnego.